

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ Ε.Λ.Π.

(Άρθρο 20 Ν.4308/2014)

Τα αποθέματα ανήκουν στην κατηγορία του Ενεργητικού μιας οικονομικής μονάδας και είναι τα στοιχεία εκείνα τα οποία διατίθενται προς πώληση σύμφωνα με την εμπορική της δραστηριότητα ή χρησιμοποιούνται στην παραγωγική της διαδικασία. Πρόκειται στην ουσία για όλα τα αγαθά που σκοπεύουν να παραχθούν και να πωληθούν κατά τη συνήθη δραστηριότητα της επιχείρησης.

Στην κατηγορία των αποθεμάτων περιλαμβάνονται επίσης οι πρώτες ύλες και τα ημιτελή ή ανακατεργασμένα προϊόντα που αποκτήθηκαν ή παράχθηκαν από την εκάστοτε επιχείρηση και δεν έχουν ακόμα πωληθεί.

ΚΟΣΤΟΣ ΚΤΗΣΗΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

Το κόστος κτήσης των αποθεμάτων, δηλαδή η αξία που θα εμφανιστούν στο Ενεργητικό του Ισολογισμού, περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν προκειμένου να λάβουν τα αποθέματα την τελική τους μορφή ή θέση στην οικονομική μονάδα. Σε αυτή τη λογική, στο **κόστος αγοράς** των αποθεμάτων περιλαμβάνονται:

- Η τιμολογιακή αξία χωρίς το Φ.Π.Α.
- Τα έξοδα δασμών και μεταφορών
- Οι δαπάνες ασφαλίσεων και αποθήκευσης

Στην περίπτωση που τα αποθέματα αφορούν προϊόντα, στο **κόστος παραγωγής** τους περιλαμβάνονται:

- ✓ Το κόστος ανάλωσης πρώτων υλών
- ✓ Τα εργατικά έξοδα
- ✓ Τα λοιπά βιομηχανικά έξοδα

ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ή ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

Στο τέλος κάθε χρήσης, η εκάστοτε επιχείρηση θα πρέπει να αποτιμήσει τα αποθέματα που της έχουν μείνει απούλητα στο **χαμηλότερο κόστος μεταξύ κτήσης**, δηλαδή την τελική αξία που τα είχε αποκτήσει, **και της καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας** τη στιγμή εκείνη.

Ως καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία θεωρείται αυτή στην οποία έχει εκτιμηθεί ότι θα πωληθεί το εναπομείναν απόθεμα στο τέλος χρήσης.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ

Τα αποθέματα στις αποθήκες μιας επιχείρησης παρακολουθούνται είτε με τη μέθοδο της F.I.F.O. είτε με αυτή του Μέσου Σταθμικού Όρου, σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π. του Ν. 4308/2014. Να επισημανθεί ότι η μέθοδος της LIFO δεν επιτρέπεται από τις εν λόγω διατάξεις.

↪ Μέθοδος Πρώτης Εισαγωγής - Πρώτης Εξαγωγής (F.I.F.O.: first-in-first-out)

Με τη μέθοδο της F.I.F.O., η πρώτη εισαγωγή (αγορά) χρονικά, εξάγεται πρώτη όταν ζητηθεί. Προφανώς, τα αποθέματα της απογραφής προέρχονται από τις τελευταίες αγορές της χρήσης, καθώς οι πρώτες αγορές έχουν εξαχθεί, και η αποτίμηση τους γίνεται στην τιμή που αγοράστηκαν.

Εφαρμογή I

Η επιχείρηση Κ εμφανίζει τις εξής αγορές εμπορευμάτων τύπου Λ τον Ιανουάριο του 20XX:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ	ΤΙΜΗ (€)	ΑΞΙΑ (€)
2/1/20XX	300	7	2100
9/1/20XX	250	5	1250
15/1/20XX	500	8	4000
24/1/20XX	180	4	720

Στις 25/1/20XX εξάγονται 720 μονάδες εμπορεύματος τύπου Λ με την εξής σειρά, ξεκινώντας από τις πρώτες αγορές:

$$\text{Κόστος κήσης} = (300 \cdot 7) + (250 \cdot 5) + (170 \cdot 8) = 2100 + 1250 + 1360 = 4.710 \text{ €}$$

Προφανώς, το κόστος τελικού αποθέματος στις 31/1/20XX θα προκύψει από τα εναπομείναντα αποθέματα, δηλαδή:

$$\text{Κόστος τελικού αποθέματος} = (330 \cdot 8) + (180 \cdot 4) = 2640 + 720 = 3.360 \text{ €}$$

↪ Μέθοδος Μέσου Σταθμικού Κόστους

Βάσει της μεθόδου αυτής, η τιμή κτήσης των αποθεμάτων υπολογίζεται ως ο μέσος σταθμικός όρος των αξιών κτήσης των αποθεμάτων, καθώς θεωρείται ότι προέρχονται από μια κοινή παρτίδα εμπορεύματος με όμοια χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τον τύπο:

$$\text{Τιμή κτήσης} = \frac{\text{Αξία αποθέματος αρχής περιόδου} + \text{Συνολική αξία αγορών}}{\text{Μονάδες αποθέματος αρχής} + \text{Μονάδες αγορών περιόδου}}$$

Εφαρμογή II

Έστω ότι η επιχείρηση της εφαρμογής I παρακολουθούσε τα εν λόγω αποθέματα με τη μέθοδο του Μέσου Σταθμικού Κόστους.

Σύμφωνα με αυτή τη μέθοδο, η μέση σταθμική τιμή κτήσης θα υπολογιζόταν ως εξής:

$$\text{Τιμή κτήσης} = \frac{(2100 + 1250 + 4000 + 720)}{(300 + 250 + 500 + 180)} = \frac{8070}{1230} = 6,56 \text{ €/μονάδα}$$

Άρα, το κόστος κτήσης των εξαθθέντων μονάδων είναι: 720 μονάδες * 6,56 € = 4.723,20 €

και

Το κόστος κτήσης του τελικού αποθέματος που δεν πωλήθηκε: 510 μονάδες * 6,56€ = 3.345,60 €